

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316216781
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1316216781.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci žalobcu: S. S. L. L..C..I., L. L. U. F., M. X, K.: XX XXX XXX, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, proti žalovanému: T. Y., W.. X.X.XXXX, trvale bytom U. F., C. XXXXX/XX F., o zaplatenie 95,00 euro s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 22. novembra 2017 č.k. 12Csp/34/2016-36 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec **vracia** tomuto na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1/ Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 95 eur s príslušenstvom, súčasne žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2/ Vychádzal z tvrdení žalobcu v žalobe, podľa ktorých žalobca žalovanému poskytol peňažné prostriedky vo výške 95 eur, o čom založil do spisu výpis z bankového účtu (označený ako Platobný príkaz na úhradu zo dňa 10.10.2015 na sumu 95 eur, s uvedením Č..Ú.: L. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX F.: J., VS: XXXXXXXXXXXX, XXXXX XXXXXX-XXXXXX XXX XXXX, bez uvedenia názvu protiúčtu, mena a priezviska). Predpokladom vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola registrácia žalovaného na adrese internetového sídla žalobcu O..T.sk, za účelom zriadenia užívateľského účtu, v ktorom žalovaný uviedol svoje nezameniteľné identifikačné údaje spolu s číslom účtu, na ktorý žiadal poukázať finančné prostriedky. Nakoľko žalobca nemal k dispozícii iný dôkaz o ďalších podrobnostiach právneho vzťahu, nezachovala sa zmluva o poskytnutí úveru, žalobca žiadal, aby súd rozhodol na základe vyššie cit. dôkazov. Žalobca od žalovaného nepožadoval zaplatenie ani odplatu za poskytnutie úveru, ani úhradu poplatkov a nákladov. Žalobca sa voči žalovanému domáha iba vrátenia istiny a právne posúdenie ponecháva na úvahe súdu, či ide nárok titulom zmluvy o úvere, alebo o bezdôvodné obohatenie.

3/ Súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci malo ísť o zmluvu uzavretú na diaľku elektronickými prostriedkami dňa 10.10.2015, na základe ktorej žalovanému poskytol v tento deň finančné prostriedky vo výške žalovanej sumy, t.j. 95 eur. Žalobca tvrdil, že nemá k dispozícii iný dôkaz, okrem výpisu z bankového účtu žalobcu, preto ho súd na predloženie ďalších listinných dôkazov nevyzýval. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že bez predloženia relevantných listinných dôkazov zo strany žalobcu, ktorého dôkazná povinnosť zaťažovala, nemohol zistiť, či žalovaný zaslal, ako to internetové podmienky pre poskytnutie úveru vyžadujú, Žiadosť spotrebiteľa o poskytnutie úveru, či následne žalobca bol povinný poskytnúť žalovanému úver, o aký typ úveru išlo, či o krátkodobý, bezúčelový alebo iný vo výške 95 eur, za akých konkrétnych a presne stanovených podmienok, čo všetko preukázané nebolo. Iba samotné odpísanie peňažnej čiastky, zodpovedajúcej výške žalovanej sumy, z účtu žalobcu, ako veriteľa špecifikovaného na webovej stránke, v prospech pre súd neznámeho, neidentifikovaného účtu, bez oznámenia žalovaného, ako spotrebiteľa, o údajoch o účte, uvedeného v

elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru vygenerovanej na webovej stránke, bolo pre rozhodnutie vo veci uplatneného nároku žalobcu za nepostačujúce.

4/ Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Dospel k záveru, že žalobca nepreukázal jednak to, že predmetnú zmluvu so žalovaným uzatvoril a jednak ani len to, že žalovanému vyplatil dohodnutú finančnú čiastku na jeho účet. Súdu žalobca nepredložil dôkazy, že so žalovaným na jeho žiadosť uzavrel na diaľku elektronickými prostriedkami zmluvu o pôžičke a ani to, že žalovanému na ním udaný účet vyplatil požičanú sumu 95 eur. V danom prípade vzhľadom na druh zmluvy z hľadiska obsahu treba posudzovať túto zmluvu ako zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka. Pôžička, ktorá mala byť podľa tvrdenia žalobcu poskytnutá žalovanému nie je spotrebiteľským úverom v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy s poukazom na § 1 ods. 3 písm. l/ cit. zákona, pretože v zmysle tohto ustanovenia spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. V danom prípade splatnosť pôžičky bola stanovená na dobu nepresahujúcu jeden mesiac, ako to vyplýva z nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania počnúc dňom omeškania žalovaného od 10.11.2015, teda táto mala byť splatná v lehote 1 mesiac. Žalobca teda nepreukázal, že žalovaný cez internet o predmetnú pôžičku požiadal a napokon, či vôbec so žalobcom uzavrel spornú zmluvu. Vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy vôbec ani nie je preukázané, že došlo k uzavretiu zmluvy a ani to, že žalobca žalovanej na základe tejto zmluvy poskytol pôžičku.

5/ Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal, že so žalovaným uzavrel na diaľku prostredníctvom elektronickej komunikácie spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej mu poskytol finančné prostriedky 95 eur, ktoré od neho žiada vrátiť. Nie je preukázané ani to, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah, z ktorého pre žalovaného vyplynuli tak práva, ako aj povinnosť vrátiť žalobcovi plnenie. V danom prípade podľa právneho názoru súdu vôbec nevznikol medzi žalobcom a žalovaným záväzkovo právny vzťah v zmysle § 488 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalobca opak nepreukázal. Súd žalobu s poukazom na uvedené zamietol.

6/ O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, v konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

7/ Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Žalovaný sa k žalobe nejakým spôsobom nevyjadril, nenamietal, že účet, na ktorý mu boli poukázané prostriedky, nie je jeho účtom a nakoniec nepoprel žiadne skutkové okolnosti uvedené v žalobe. Na druhej strane žalobca dostatočne preukázal, že žalovanému poskytol finančné prostriedky na účet, ktorý žalovaný uviedol vo svojom internetovom profile. Skutočnosť, že sa mal takto obohatiť práve žalovaný, vyplýva z ďalších identifikačných údajov uvedených v profile - rodné číslo, číslo OP a ďalšie údaje, ktoré nie sú verejne dostupné. Súdu prvej inštancie vyčítal, že tento kľúčový dôkaz, teda internetový profil žalovaného, v odôvodnení nijako nespomenul, čo navodzuje dojem, že tento opomenul vykonať. Žalobca nárok uplatňuje z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Mal teda za to, že predložil súdu dostatočné dôkazy na priznanie nároku, absencia akejkoľvek zmluvy je práve pre tento právny titul prirodzená. Pokiaľ by v danom prípade došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy, nejednalo by sa o bezdôvodné obohatenie, ale o plnenie zo záväzkového vzťahu. V konaní teda bolo preukázané, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky, tento ich prijatie nepoprel, táto skutočnosť v zmysle § 151 ods. 1 CSP medzi stranami sporná nebola. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek vyjadrenia žalovaného nahradil jeho procesnú činnosť. Je neprípustné, aby súd bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovaným ich sám vlastnou činnosťou spochybňoval, bez riadneho dokazovania. Odvolateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8/ Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

9/ Odvolací súd prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, oboznámil sa s obsahom spisu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné zrušiť.

10/ Zo zápisnice o pojednávaní súdu prvej inštancie zo dňa 22. novembra 2017 (č.l. 35 spisu) vyplýva, že súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 95 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 10.11.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

11/ Podľa § 219 ods. 4 CSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

12/ Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva princíp zásadnej viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom. Uvedené znamená, že pokiaľ súd verejne vyhlási rozsudok, tento jeho výrok ho už zaväzuje. Zjednodušene povedané, ak by súd po vyhlásení rozsudku zistil, že rozhodol nesprávne, nemá možnosť rozhodnúť inak. Znenie výroku rozsudku uvedené v zápisnici z pojednávania, na ktorom sa vyhlasuje rozsudok (§ 99 CSP), ako aj zaznamenané vo zvukovom zázname (§ 98 CSP), musí byť v zásade totožné so znením výroku v písomnom vyhotovení rozsudku. Dokonca aj v prípade, ak strata procesnej subjektivity strany sporu nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súd postupuje podľa § 63 a § 64 CSP a vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

13/ Keďže v súdnej veci sa písomné vyhotovenie rozsudku (žalobu zamietajúci výrok a tomuto zodpovedajúce odôvodnenie) zásadne líši od rozsudku vyhláseného na pojednávaní dňa 22. novembra 2017, odvolaciu súdu neostalo než napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom vyhotoví rozsudok zodpovedajúci zneniu výroku tak, ako bol vyhlásený na pojednávaní súdu prvej inštancie, ktoré znenie je pre súd stále záväzné.

14/ Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

15/ Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).